

DEN EUROPÆISKE
REVISIONSRET

ÅRSBERETNING EU-BUDGETTET FOR 2007

Samt oplysninger om
årsberetningen om
De Europæiske Udviklingsfonde

MEDDELELSE

INDLEDNING

Den Europæiske Revisionsret er den eksterne revisor af EU-budgettet. Hvert år reviderer vi regnskaberne samt EU's indtægter og de udgiftsprogrammer, hvorfra der afholdes betalinger til millioner af modtagere i og uden for Unionen. I vores årsberetning forelægger vi resultaterne af dette revisionsarbejde for EU's politiske myndigheder, Parlamentet og Rådet.

Ud over at forelægge resultaterne af revisionen for politikerne bestræber vi os også på at informere Unionens borgere om den finansielle forvaltning af EU-midlerne. Denne meddelelse gengiver årsberetningens hovedkonklusioner og indeholder baggrundsoplysninger og forklaringer. De kan finde flere oplysninger i selve årsberetningen.

Meddelelsen indledes med et hurtigt overblik over årsberetningens nøglebudskaber og et trafiklysskema, som viser situationen på EU's forskellige indtægts- og udgiftsområder. Resten af meddelelsen består af fem sektioner:

- **Om Revisionsretten og EU-budgettet**

Denne sektion indeholder generelle oplysninger om Retten og det budget, vi reviderer.

- **Revisionserklæringen for 2007 - EU-budgettet**

Denne sektion indeholder oplysninger om vores erklæringer om EU-budgettet om regnskabets rigtighed samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

- **Situationen på specifikke områder**

Denne sektion indeholder yderligere oplysninger, især om de områder, hvor udgifterne er størst, og de områder, hvor overvågnings- og kontrolsystemerne kan forbedres mest.

- **Vejen frem: forbedret overvågning og kontrol**

Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af EU-midlerne. Den træffer adskillige foranstaltninger med henblik på at forbedre denne forvaltning. Vi rapporterer om Kommissionens foranstaltninger, sætter eventuelle problemer ind i den rette sammenhæng og giver forslag til yderligere forbedringer fremover.

- **Revisonserklæringen for 2007 - EUF**

Her gives der oplysninger om vores erklæringer om De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) om regnskabs rigtighed samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Jeg håber, at De vil finde denne meddelelse nyttig. De er velkommen til at kontakte os, hvis De har kommentarer til vores arbejde eller forslag til forbedring af vores beretninger. Hvis De vil vide mere om forvaltningen af EU's midler, kan jeg anbefale Dem at læse vores særberetninger, hvor vi undersøger, om EU-midlerne anvendes sparsommeligt, produktivt og effektivt. Alle vores publikationer er tilgængelige på vores websted: www.eca.europa.eu

Vitor Manuel da Silva Caldeira
Formand for Den Europæiske Revisionsret

NØGLEBUDSKABER

REVISIONSERKLÆRINGEN FOR 2007 - EU-BUDGETTET

- Rettens erklæringer om EU's regnskaber og de transaktioner, der ligger til grund for disse regnskaber, adskiller sig ikke meget fra de foregående års erklæringer. Med hensyn til nogle udgifter, især dem der tidligere faldt ind under interne politikker og foranstaltninger udadtil, er den anslåede fejlforekomst faldet men ikke nok til, at det påvirker det samlede billede.
- Regnskabet giver i alt væsentligt et retvisende billede af EU's finansielle stilling og resultater. De forbehold, Retten sidste år fremsatte i årsberetningen om 2006-regnskabet, er ikke nødvendige i forbindelse med 2007-regnskabet, da der er sket forbedringer.
- Med hensyn til nogle områder, f.eks. EU's administrationsudgifter, afgiver Retten erklæringer uden forbehold (blanke erklæringer) om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. For de fleste udgiftsområder kan Retten imidlertid ikke give en blank erklæring. Selv om hovedparten af de betalinger, Retten har undersøgt, er afholdt i overensstemmelse med reglerne, er fejlforekomsten stadig for høj i betalingerne til endelige støttemodtagere såsom landbrugere og ledere af EU-finansierede projekter. Når man ser bort fra samhørighedspolitikkerne, ligger fejlforekomsten i disse grupper af politikområder på mellem 2 % og 5 %.
- Dette er ikke ensbetydende med, at de konstaterede tilfælde af manglende regeloverholdelse skyldes svig, eller at størstedelen af transaktionerne på disse områder er ulovlige og/eller regelstridige.

SITUATIONEN PÅ SPECIFIKKE OMRÅDER

- Rettens kontrol af repræsentative stikprøver af transaktioner viser, at den anslåede fejlforekomst er lav på tre områder: administrationsudgifter og andre udgifter, økonomiske og finansielle anliggender samt indtægter.
- På EU's største udgiftsområde landbrug og naturressourcer er den samlede anslåede fejlforekomst stadig væsentlig. En uforholdsmæssig stor del af denne fejlforekomst vedrører udvikling af landdistrikter, hvor reglerne ofte er komplekse. Retten anslår, at værdien af fejlforekomsten i udgifterne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) ligger lidt under væsentlighedstærsklen.
- Samhørighedspolitikkerne tegner sig for mere end en tredjedel af budgettet, og ligesom tidligere år er det dette område, der er mest behæftet med fejl. På baggrund af sin stikprøve anslår Retten, at mindst 11 % af det samlede beløb til godtgørelse af anmeldte omkostninger ikke skulle have været udbetalt. De foranstaltninger, der er truffet med henblik på at reducere fejlforekomsten på dette område, har ikke haft tid til at virke endnu.

NÆSTE SKRIDT: FORBEDRET OVERVÅGNING OG KONTROL

- Den høje fejlforekomst på områder som samhørighed skyldes til dels den iboende risiko ved, at så mange støttemodtagere søger om EU-midler efter komplekse regler og forordninger. Svagheder i de anvendte systemers udformning og funktion bidrager også til de konstaterede problemer.
- I de fleste EU-finansierede programmer er det fastsat, at der på flerårig basis kan træffes korrigerende foranstaltninger for at inddrive beløb vedrørende påviste fejl. Der mangler imidlertid oplysninger om disse foranstaltningers effekt. Det betyder, at man ikke kan konkludere, om de effektivt reducerer omfanget af ulovlige og/eller regelstridige udgifter.
- Siden 2000 har Kommissionen arbejdet på et reformprogram, som skal forbedre forvaltningen af EU-budgettet, og i den sammenhæng vedtog den en handlingsplan i 2006. Ved udgangen af 2007 havde Kommissionen gennemført to tredjedele af handlingsplanens underaktioner. Det er dog for tidligt at vurdere effekten af disse foranstaltninger.
- Forbedret kontrol på højt niveau såsom Kommissionens tilsyn med medlemsstaternes kontrol kan ikke kompensere for utilstrækkelig kontrol på lavere niveauer, f.eks. kontroller på stedet. De fordele, der kan opnås ved at øge antallet af sådanne kontroller, skal imidlertid afvejes mod omkostningerne. Retten anbefaler, at Unionens politiske myndigheder definerer, hvor stor en fejlrisiko der vil kunne accepteres.
- Retten anbefaler, at man for at reducere fejlforekomsten i EU-betalingerne forenkler de gældende regler og forordninger, gør ordningerne for intern kontrol mere strømlinede og sikrer bedre overvågning og rapportering.

REVISIONSERKLÆRINGEN FOR 2007 - EUF

- Regnskaberne for De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) giver i alt væsentligt et retvisende billede af EUF's finansielle stilling og resultater. I erklæringen om EUF-transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed tages der forbehold med hensyn til betalingerne.

Tekstboks 1 - Revisionserklæringer - definition

Revisorer kan give følgende typer erklæring:

- en erklæring uden forbehold (en "blank" erklæring), når der foreligger bevis for, at regnskabet er retvisende, eller at de underliggende transaktioner, dvs. betalingerne, er lovlige og formelt rigtige på alle væsentlige punkter
- en afkræftende eller negativ erklæring (adverse opinion), når forekomsten af fejl i de underliggende transaktioner er væsentlig og gennemgribende, eller regnskabet ikke er retvisende
- *en meddelelse om, at der ikke kan afgives erklæring*, hvis revisor ikke kan opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis at basere sin erklæring på, og den mulige indvirkning er både væsentlig og gennemgribende
- *en erklæring med forbehold*, når der ikke kan afgives en erklæring uden forbehold, men virkningen af en eventuel uenighed eller begrænsning i omfanget af revisionen ikke er så væsentlig og gennemgribende, at det er nødvendigt med en afkræftende erklæring eller en meddelelse om, at der ikke kan afgives erklæring.

ET BLANDET BILLEDE¹

	Vurdering af systemerne	Fejlforekomst
Samhørighed: 42 milliarder euro		
Landbrug og naturressourcer: 51 milliarder euro	 2	 3
Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse: 6 milliarder euro		
Forskning, energi og transport: 4,5 milliarder euro		
Uddannelse og medborgerskab: 1,5 milliarder euro		
Administrationsudgifter og andre udgifter: 8 milliarder euro		
Økonomiske og finansielle anliggender: 0,5 milliarder euro	 4	 4
Indtægter	 4	

Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne	Intervaller for fejlforekomst (FF)
<i>Ikke effektive</i>	 $FF > 5 \%$
<i>Delvis effektive</i>	 $2 \% < FF < 5 \%$
<i>Effektive</i>	 $FF < 2 \%$ (under væsentlighedstærsklen)

- ¹ Tabellen er en oversigt over Rettens samlede vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne, som den gengives i de forskellige kapitler i årsberetningen for 2007, og viser de generelle resultater af Rettens kontrol af repræsentative stikprøver af transaktioner. Flere oplysninger om Rettens metode findes i afsnittet "Hvordan udfører Retten sine revisioner?".
- ² I sektionen "landbrug og naturressourcer" gives en vurdering af den fortsatte effektivitet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), som omfatter de fleste af udgifterne.
- ³ Udvikling af landdistrikter tegner sig for en uforholdsmæssig stor del af den samlede fejlforekomst. I udgifterne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) - som udgør størsteparten af udgifterne - ligger fejlforekomsten på lidt under 2 %.
- ⁴ Visse svagheder er beskrevet i de forskellige sektioner.

OM REVISIONSRETEN OG EU-BUDGETTET

DEN EKSTERNE REVISOR AF EU-BUDGETTET¹

Revisionsretten

Den Europæiske Revisionsret har hjemsted i Luxembourg og er Den Europæiske Unions uafhængige eksterne revisionsinstitution. Gennem sit arbejde søger den at medvirke til at forbedre den finansielle forvaltning. Rettens tre vigtigste output er dens årsberetninger, som indeholder resultaterne af dens finansielle revisioner og overensstemmelsesrevisioner vedrørende et bestemt regnskabsår, dens særberetninger, som offentliggøres løbende og indeholder resultaterne af dens øvrige revisioner - hovedsagelig forvaltningsrevisioner med fokus på vurdering af sparsommelighed, produktivitet og effektivitet i forbindelse med EU's udgifter - og dens udtalelser om forslag til lovgivning med indvirkning på den finansielle forvaltning.

Hvad er Rettens DAS-erklæring?

Rettens årsberetninger om henholdsvis EU-budgettet og De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) indeholder årlige revisionserklæringer, de såkaldte DAS-erklæringer. Det er fastsat i EF-traktaten, at Revisionsretten skal afgive en sådan erklæring om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Denne erklæring kaldes normalt DAS, som er en forkortelse af dens franske navn (Déclaration d'Assurance). Hovedformålet med DAS-erklæringen er at give især Europa-Parlamentet og Rådet, men også alle EU's almindelige borgere, en revisionserklæring med Rettens vurdering af, om EU's indtægter og udgifter er registreret korrekt og med det fulde beløb i regnskabet, og om de er henholdsvis modtaget og afholdt i

¹ Flere oplysninger om Revisionsretten findes i den årlige aktivitetsrapport for 2007.

overensstemmelse med alle kontraktmæssige og juridiske forpligtelser. Retten giver en samlet vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for budgetudgifterne som helhed. Den giver også vurderinger, som dækker specifikke dele af budgettet inddelt i hensigtsmæssige grupper af politikområder (jf. tekstboks 3). Konklusionerne af disse vurderinger udgør Rettens DAS-erklæring.

Hvordan udfører Retten sine revisioner?¹

Rettens revision med hensyn til EU-regnskabernes rigtighed udføres i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. Sådanne internationale standarder omhandler ikke specifikt den form for revision vedrørende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, som Retten udfører, og de anvendes derfor analogt.

Når Retten skal skaffe sig sikkerhed for, at betalingerne overholder de gældende love og administrative bestemmelser, trækker den på resultaterne af sin gennemgang af både overvågnings- og kontrolsystemerne og en stikprøve af transaktionerne (betalingerne) (jf. tekstboks 2). I de fleste tilfælde reviderer Retten de udvalgte transaktioner helt ned til den endelige støttemodtager og aflægger revisionsbesøg på stedet. Hvis det konstateres, at systemerne er pålidelige, behøver Retten ikke at revidere så mange transaktioner for at komme frem til en gyldig konklusion om disses lovlighed og formelle rigtighed. Der anvendes også andre kilder til støtte for Rettens konklusioner, f.eks. årlige aktivitetsrapporter og arbejde udført af andre revisorer.

Hvordan definerer Retten en fejl med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed?

En fejl er en afvigelse fra kravene i de gældende forordninger, som revisor konstaterer. Nogle fejl er kvantificerbare, dvs. de har en direkte og målelig finansiel effekt på det beløb, der udbetales fra EU-budgettet. Det kan være anmeldelser af for store arealer eller for mange dyr, eller det kan være støttemodtagere, der søger om EU-tilskud til udgifter, som ikke er støtteberettigede. Andre fejl har en ikke kvantificerbar effekt på betalingerne, f.eks. hvis en bankgaranti mangler.

Retten sammenholder den anslåede fejlfrekvens med det fejlniveau, som anses for at være tolerabelt - væsentlighedstærsklen - og afgør på denne baggrund, hvilken type erklæring den kan afgive. Da der ikke er truffet en politisk beslutning om, hvilket fejlniveau der skal betragtes som tolerabelt - dvs. i hvilken udstrækning ulovlighed og/eller regelstridighed kan accepteres - anvender Retten en grænse på to procent af den reviderede population. Retten medtager kun kvantificerbare fejl ved beregningen af fejlfrekvensen (jf. tekstboks 2). Den anslåede fejlfrekvens giver således en indikation af, hvor mange procent af midlerne, der ikke skulle have været udbetalt. Retten oplyser desuden den kombinerede frekvens af kvantificerbare og ikke kvantificerbare fejl i de kontrollerede stikprøver af transaktioner.

Fejl kan opstå, fordi de ofte komplekse regler vedrørende EU's udgiftsordninger bliver anvendt forkert eller misforstået. Der er kun tale om svig, hvis der med forsæt er søgt om EU-midler på et forkert grundlag. Hvis Retten har en begrundet mistanke om svig, meddeler den dette til OLAF, Unionens kontor for bekæmpelse af svig, som har ansvaret for eventuelle yderligere undersøgelser. I de sidste fire år har Retten i gennemsnit indberettet 3,5 sager om året på baggrund af sine revisioner.

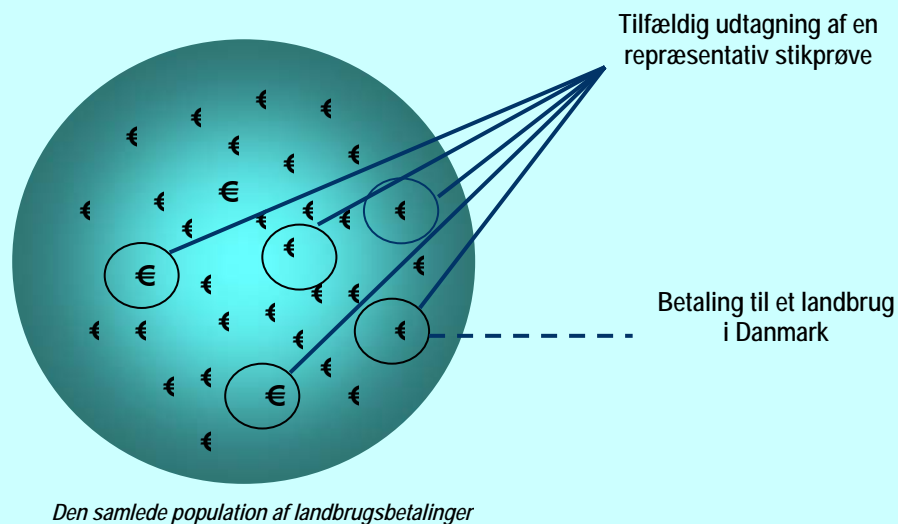
¹ Flere oplysninger om DAS-metoden findes i brochuren om dette emne, som er tilgængelig på vores websted.

Tekstboks 2 - Rettens kontrol af en stikprøve af transaktioner fra EU-budgettet

Retten har ikke ressourcer nok til, at den i detaljer kan kontrollere *alle* de transaktioner, der er foretaget over EU-budgettet. Den anvender derfor statistiske stikprøveteknikker for at få et resultat, som er repræsentativt for de pågældende populationer. Det betyder, at der skal udtages en tilfældig og repræsentativ stikprøve af underliggende transaktioner fra f.eks. landbrug til detaljeret kontrol. Retten sporer disse transaktioner ned til de endelige støttemodtagere, f.eks. en landbruger i Danmark. Dernæst foretager Retten kontrolundersøgelser - ofte på stedet - for at forvise sig om, at udgiftsanmeldelsen svarer til de faktiske forhold (f.eks. måling af landbrugsarealets størrelse).

Eftersom Rettens stikprøve er repræsentativ, kan resultaterne ekstrapoleres til hele den pågældende population, dvs. et specifikt indtægts- eller udgiftsområde, og sammen med oplysningerne fra vurderingen af systemerne anvendes som grundlag for Rettens bedømmelse.

EU's landbrugsudgifter: ca. 50 milliarder euro

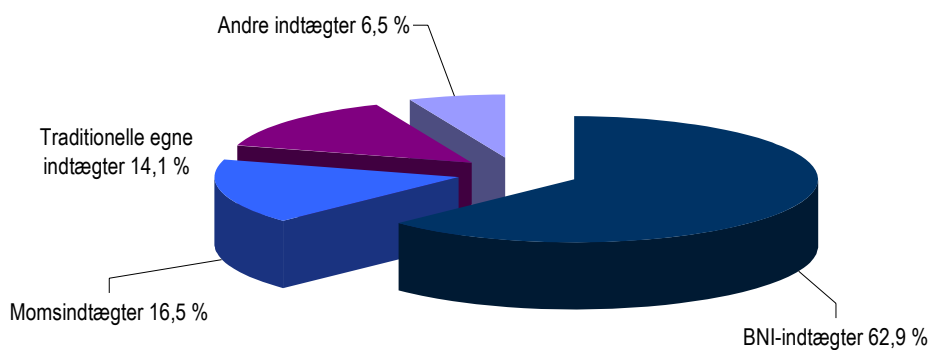
Her illustreres det, hvordan Retten udvælgte transaktioner til detaljeret kontrol.

EU-BUDGETTET¹

I 2007 beløb EU's betalinger sig til i alt 114 milliarder euro, svarende til ca. 1 % af Unionens BNI. Til sammenligning kan det nævnes, at medlemsstaternes offentlige budgetter ofte udgør ca. halvdelen af BNI.

Hvor kommer pengene fra?

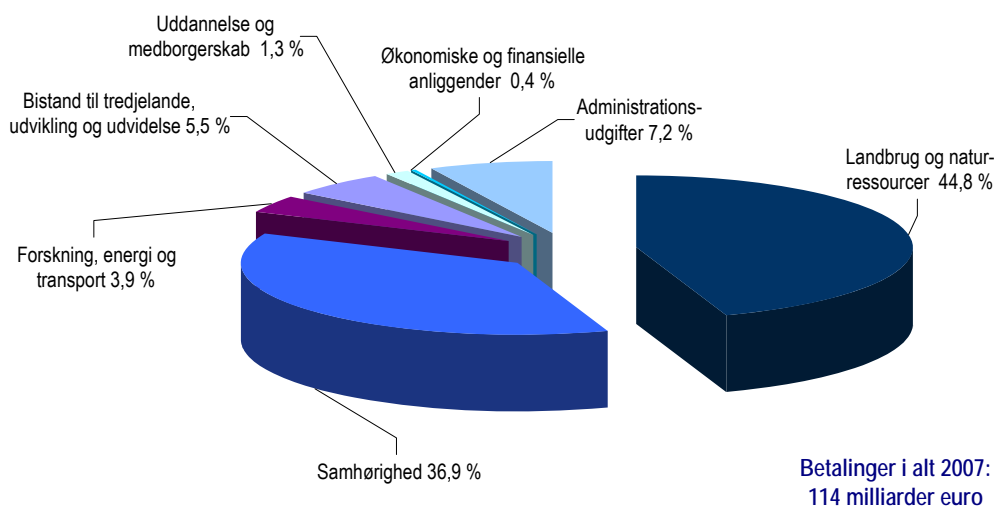
EU's almindelige budget - som det er Rettens hovedopgave at revidere - består af indtægter og udgifter. Den Europæiske Unions indtægter udgøres hovedsagelig af bidrag fra medlemsstaterne, som beregnes på grundlag af deres bruttonationalindkomst (BNI: 63 %) og den moms, de har opkrævet (moms: 17 %). Told og landbrugsafgifter (de såkaldte traditionelle egne indtægter: 14 %) udgør også en væsentlig del af indtægterne.

¹ Flere finansielle oplysninger om det almindelige budget findes i bilag I til beretningen. Resultaterne af revisionen vedrørende gennemførelsen af EU-budgettet og Kommissionens rapportering om gennemførelsen er beskrevet i beretningens kapitel 3.

Hvad bruges pengene på?

Den Europæiske Unions største udgiftspost er landbrug og udvikling af landdistrikter, som tegner sig for næsten halvdelen af budgettet, og hvor midlerne primært udbetales til landbrugere. En anden stor udgiftspost er samhørighed - regional og social udvikling - som omfatter samfinansiering af en bred vifte af projekter fra vejbyggeri i Rumænien til kurser for arbejdsløse i Det Forenede Kongerige. Samhørighed tegner sig for ca. en tredjedel af budgettet.

Hvordan forvaltes budgettet?

Rådet og Europa-Parlamentet vedtager budgettet for et år ad gangen inden for de syvårige finansielle rammer. Kommissionen er ansvarlig for, at midlerne anvendes korrekt. Med hensyn til ca. 80 % af udgifterne - samhørighed og landbrug - deler den ansvaret for budgetgennemførelsen med Unionens 27 medlemsstater. Afhængigt af udgiftsordningerne kan de nationale myndigheder være ansvarlige for at fastlægge udgiftsstrategier, udvælge støttemodtagere og projekter, afholde betalinger og kontrollere udgifterne. Uanset omstændighederne bevarer Kommissionen dog det samlede ansvar for gennemførelsen af budgettet, og den står til regnskab herfor over for Europa-Parlamentet og Rådet.

Fra Den Europæiske Unions budget foretages der betalinger til millioner af endelige støttemodtagere. Betalingerne gennemføres under forudsætning af, at de endelige støttemodtagere opfylder de lov- eller forskriftsmæssige betingelser, samt at de underliggende aktiviteter og/eller omkostninger nøjagtigt svarer til projektplanen og faktisk er blevet afholdt. Betalingerne er lovlige og formelt rigtige, når disse betingelser er opfyldt, og de rigtige støttemodtagere får de rigtige beløb på det rigtige tidspunkt.

Den interne kontrol - i form af overvågnings- og kontrolsystemer - er de procedurer og processer (f.eks. kontroller), som Unionen anvender til at administrere og forvalte sine budgetter og til at sikre, at midlerne inkasseres og udbetales korrekt og i overensstemmelse med reglerne.

Kontroller på det primære niveau, hvor det undersøges, om støttemodtagerne opfylder de forskriftsmæssige forpligtelser

Kontroller på det sekundære niveau, hvor effektiviteten af kontrollerne på det primære niveau undersøges

Kommissionens samlede overvågning, som skal sikre, at medlemsstaterne og/eller Kommissionens generaldirektorater overholder deres forpligtelser og opfylder deres ansvar

Flere faktorer har betydning for, om der opstår fejl i transaktionerne, og om fejlene senere påvises og korrigeres af kontrolsystemerne. Blandt disse faktorer kan nævnes:

- kompleksiteten af de støtteregele og betingelser, som støttemodtagerne skal overholde, og støttemodtagernes fortrolighed med dem
- proceduren for indsendelse og behandling af betalingsanmodninger
- antallet og omfanget af de udførte kontroller
- omfanget af sanktioner over for støttemodtagere, som anmelder for store udgifter, når der påvises fejl
- kontrolprocedurernes synlighed og dermed forbundne afskrækkende effekt.

Hvordan rapporteres der om budgetforvaltningen?

Siden 2000 har Kommissionen arbejdet på et reformprogram, som skal forbedre forvaltningen af EU-budgettet, primært med fokus på Kommissionens eget ansvar. Et vigtigt punkt i dette reformprogram har været, at rapporteringen skulle forbedres, f.eks. med indførelsen af årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens afdelinger - generaldirektoraterne - som ledsages af erklæringer fra generaldirektørerne. De årlige aktivitetsrapporter og generaldirektørernes erklæringer samles i en sammenfatning, der underskrives af Kommissionen som helhed.

Desuden er regnskaberne vedrørende EU's almindelige budget blevet moderniseret. Årsregnskabet for 2007 er det tredje regnskab, der er opstillet efter regnskabsregler, som bygger på periodiseringsprincippet. Ved periodiseret regnskab registreres indtægter og udgifter i det år, som de vedrører, og ikke - som ved det mere traditionelle kasseregnskab - når der modtages eller udbetales kontanter.

Regnskabet består af årsregnskabet og beretningerne om budgetgennemførelsen. Årsregnskabet omfatter balancen, der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang, en resultatopgørelse, der viser årets indtægter og udgifter, en pengestrømsopgørelse og en opgørelse over bevægelser på egenkapitalen. Beretningerne om budgetgennemførelsen viser årets indtægter og udgifter efter et (modificeret) kasseregnskabsprincip.

Kommissionens regnskabsfører opstiller årsregnskabet og konsoliderer de forskellige EU-institutioners og -organers resultater. Til Retten afgiver han/hun en forvaltningserklæring om, at det endelige årsregnskab (med visse begrænsninger) er fuldstændigt og pålideligt. Tilsvarende forvaltningserklæringer afgives af regnskabsførerne i de pågældende institutioner og organer.

Tekstboks 3 - Hvordan EU-budgettet er organiseret, og hvordan Retten beretter om budgetgennemførelsen

Hovedparten af det almindelige budget er opdelt i 31 politikområder, som dækker forskellige politiske mål eller administrative spørgsmål. Politikområderne danner rammen for planlægning og registrering af Unionens aktiviteter, og de, der er ansvarlige for de forskellige områder, stilles til regnskab og holdes ansvarlige for deres forvaltning af EU-midlerne.

EU-udgifterne planlægges også i cykler på syv år, de såkaldte finansielle rammer, hvor der arbejdes med et andet sæt af udgiftsområder. De fleste politikområder vedrører ét af disse udgiftsområder, men nogle falder ind under flere af dem. I årsberetningen for 2007 har Retten for første gang opdelt budgettet i grupper af politikområder. Disse grupper svarer i høj grad, men ikke helt, til udgiftsområderne i de finansielle rammer for 2007-2013. Medmindre andet er angivet, vedrører oplysningerne i denne meddelelse de grupper af politikområder, som Retten har defineret. På indersiden af omslaget på denne meddelelse er der flere oplysninger om, hvilke politikområder der indgår i Rettens grupper af politikområder, og hvordan disse grupper svarer til de finansielle rammer.

De største ændringer i forhold til Rettens beretninger fra tidligere år er, at der er kommet to nye specifikke vurderinger til, den ene vedrørende gruppen uddannelse og medborgerskab og den anden vedrørende gruppen økonomiske og finansielle anliggender (tidligere omfattet af interne politikker), samt at to tidligere vurderinger (førtilrædelsesstøtte og foranstaltninger udadtil) er lagt sammen til én vedrørende gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse.

REVISIONSERKLÆRINGEN FOR 2007 - EU-BUDGETTET

REGNSKABET I 2007 - BLANK ERKLÆRING¹

Erklæring uden forbehold om regnskabs rigtighed

Retten konkluderer, at De Europæiske Fællesskabers årsregnskab for 2007 i alt væsentligt giver et retvisende billede af De Europæiske Fællesskabers finansielle stilling og af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme.

Uden at drage denne erklæring i tvivl bemærker Retten, at der stadig er svagheder i regnskabssystemerne i nogle af Kommissionens generaldirektorater og nogle af de decentrale organer, hvis regnskaber skal konsolideres - navnlig med hensyn til anlægsaktiverne i tilsynsmyndigheden for det europæiske globale satellitnavigationssystem (GNSS-Tilsynsmyndigheden) - som skaber usikkerhed om kvaliteten af de finansielle oplysninger. Dette skyldes delvis den komplekse retlige og finansielle ramme.

Fremskridt vedrørende overgangen til regnskabsføring efter periodiseringsprincippet

Kommissionen har truffet adskillige foranstaltninger med det formål at forbedre regnskabernes kvalitet. Blandt andet skal regnskabsførerne nu afgive forvaltningserklæringer, så der på ledelsesniveau gives udtryk for, at regnskaberne er tilstrækkelige og relevante. Der er også gjort fremskridt vedrørende overgangen til regnskabsføring udelukkende efter periodiseringsprincippet.

¹ Revisionserklæringens nøjagtige ordlyd og de fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 1.

LOVLIGHED OG FORMEL RIGTIGHED I 2007 - AFKRÆFTENDE ELLER NEGATIVE ERKLÆRINGER (ADVERSE OPINIONS) OM DE FLESTE UDGIFTER¹

Erklæringen for 2007 er Rettens 14. erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet vedrørende EU-budgettet. Hidtil har forekomsten af ulovlige og regelstridige transaktioner på de fleste budgetområder været så høj, at Retten har afgivet en afkræftende eller negativ erklæring (adverse opinion).

Erklæringer uden forbehold om nogle områder

For 2007 afgiver Retten erklæringer uden forbehold om indtægterne samt forpligtelserne og betalingerne vedrørende gruppen administrationsudgifter og andre udgifter og gruppen økonomiske og finansielle anliggender. Retten konkluderer, at transaktionerne på disse områder er uden væsentlig fejlforekomst. Overvågnings- og kontrolsystemerne er implementeret på en sådan måde, at de sikrer en tilstrækkelig styring af risikoen for, at transaktionerne ikke er lovlige og formelt rigtige.

Behov for yderligere forbedringer på andre områder

Retten afgiver afkræftende eller negative erklæringer (adverse opinions) om gruppen landbrug og naturressourcer, gruppen samhørighed, gruppen forskning, energi og transport, gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse og gruppen uddannelse og medborgerskab. Retten konkluderer, at der på disse områder stadig er fejl, som indvirker væsentligt på betalingerne, om end i forskelligt omfang. Overvågnings- og kontrolsystemerne på disse områder anses kun for at være delvis effektive. Kommissionen og medlemsstaterne og de andre modtagerlande bør bestræbe sig yderligere på at forbedre risikostyringen.

Næsten som de foregående år, men der er sket forbedringer

2007-erklæringerne om lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet vedrørende EU-budgettet, adskiller sig ikke meget fra de foregående års erklæringer.

Med hensyn til gruppen forskning, energi og transport bemærker Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne er blevet bedre. Det samme er tilfældet på kommissionsniveau med hensyn til de overvågnings- og kontrolsystemer, der dækker bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse. I begge tilfælde er ændringerne dog ikke væsentlige nok til, at Retten kan give andet end afkræftende eller negative erklæringer.

Tekstboks 4 - Revisionserklæringer i særskilte beretninger

EU's organer varetager en bred vifte af opgaver, som udføres mange forskellige steder i Unionen. De 27 organer, hvis regnskaber for 2007 Retten reviderede, havde et samlet budget på 1,2 milliarder euro. Hvert organ har et specifikt mandat og forvalter sit eget budget. Retten redegør for revisionen af Den Europæiske Unions decentrale organer i særlige årsberetninger, som offentliggøres særskilt. Retten afgav erklæringer uden forbehold om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for alle organerne undtagen Det Europæiske Politiakademi og tilsynsmyndigheden for det europæiske globale satellitnavigationssystem (GNSS-Tilsynsmyndigheden).

¹ Revisionserklæringens nøjagtige ordlyd findes i beretningens kapitel 1.

SITUATIONEN PÅ SPECIFIKKE UDGIFTSOMRÅDER

SAMHØRIGHED: DET OMRÅDE, DER ER BEHÆFTET MED FLEST FEJL¹

Fonde, som skal fremme økonomisk og social samhørighed - 42 milliarder euro

EU's udgifter til samhørighed planlægges i flerårige "programmeringsperioder". Betalingerne til hver programmeringsperiode fortsætter i mindst to år efter periodens afslutning. Rettens revisionsresultater i 2007 vedrører betalinger afholdt i relation til perioden 2000-2006, da der i 2007 kun er afholdt betalinger til perioden 2007-2013 i form af forskud. De to største strukturfonde i perioden 2000-2006 er Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), som f. eks. finansierer infrastruktur og aktiviteter i små og mellemstore virksomheder, og Den Europæiske Socialfond (ESF), hvor projekterne typisk vedrører arbejdsløshed og integration på arbejdsmarkedet. Der er også en samhørighedsfond, som støtter forbedringer af miljøet og transportinfrastruktur i mindre udviklede medlemsstater.

EU's støtte til samhørighed ydes i form af medfinansiering, hvor medlemsstaterne betaler en del af midlerne. Den enhed, der finansieres under samhørighedspolitikkerne, er et projekt, og godtgørelserne er baseret på en omkostningsanmeldelse fra projektlederen. Medlemsstaterne skal etablere kontrolsystemer, som er udformet, så de kan forebygge eller opdage og korrigere forkert udbetalte godtgørelser af projektomkostninger og andre uregelmæssigheder. De opretter indbyrdes adskilte ansvarlige organer: forvaltningsmyndighederne, som tager sig af den daglige kontrol af projektoperationerne, betalingsorganerne, som attesterer projektudgifterne, revisionsorganerne, som sikrer sig, at systemerne fungerer effektivt, og afslutningsorganerne, som validerer den endelige anmeldelse af projektudgifter.

¹ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 6.

Konklusion: en væsentlig fejlforekomst

Retten konkluderer, at der er en væsentlig fejlforekomst med hensyn til lovlighed og formel rigtighed i godtgørelserne af udgifter til samhørighedsprojekter. Den konstaterede, at de fleste af overvågnings- og kontrolsystemerne, såvel i Kommissionen som i medlemsstaterne, kun delvist er i stand til at sikre, at udgiftsgodtgørelserne er lovlige og formelt rigtige.

Omkostninger, som ikke er støtteberettigede, alvorlige fejl vedrørende indkøb og problemer med indirekte omkostninger og personaleomkostninger

På grundlag af et stikprøveskøn konkluderer Retten, at mindst 11 % af det samlede godtgjorte beløb, ikke skulle have været godtgjort. I de sager, som indgik i årets revision, vedrørte de hyppigste tilfælde af ukorrekt udbetalte godtgørelser fra strukturfondene medtagelse af omkostninger, som ikke var støtteberettigede, for højt ansatte beløb i udgiftsanmeldelserne og manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb.

Tekstboks 5 - indkøb: et eksempel på en fejl vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling

Ejerne af en ferielandsby havde ikke afholdt et offentligt udbud i forbindelse med en renovering, hvortil de modtog støtte svarende til 63 % af omkostningerne, herunder et tilskud på 25 % fra EFRU. EU's regler for indgåelse af offentlige aftaler gælder for private firmaers projekter, når disse finansieres med over 50 % offentlige midler, og bruddet på denne regel betyder derfor, at projektet ikke var berettiget til støtte fra EU.

Svagheder i medlemsstaternes systemer, Kommissionens tilsyn kun delvist effektivt

Retten konstaterede adskillige svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer. De største svagheder hos forvaltningsmyndighederne var utilstrækkelig daglig kontrol af, om omkostningerne reelt var afholdt, manglende identifikation af udgiftsanmeldelser, som ikke var underbygget med passende dokumentation, og manglende identifikation af svagheder i udbudsprocedurene.

Nøgleproblemet hos betalingsmyndighederne var, at de ikke identificerede de tilfælde, hvor forvaltningsmyndighederne ikke havde udført den fornødne daglige kontrol. Den centrale svaghed i revisionsorganerne var, at der ikke var opnået tilstrækkelig sikkerhed for, at kontrolsystemerne fungerede effektivt, fordi der ikke var udført tilstrækkelig kontrol.

De fleste af de af Kommissionens revisioner, som Retten gennemgik, var planlagt og udført hensigtsmæssigt, men for mere end en tredjedels vedkommende var der først sent truffet passende korrigerende foranstaltninger, eller revisionsdokumentationen gjorde det vanskeligt at foretage en vurdering. Kommissionens tilsyn skal sikre, at medlemsstaterne har indført kontrolsystemer, som fungerer, som de skal, og skal mindske risikoen for kontrolsvigt i medlemsstaterne. Rettens revisionsresultater viser, at dette ikke fuldt ud var tilfældet.

Anbefalinger

Retten anbefaler

- en række foranstaltninger, som skal styrke forebyggelsen af fejl i de tidlige faser af projektet gennem samarbejde med projektlederne; f.eks. bør forvaltningsmyndighederne/de formidlende organer på et tidligt tidspunkt tage kontakt til projektlederne for at gøre dem fortrolige med reglerne
- at Kommissionen anvender de forenklinger, der er fastsat i forordninger og regler, når det er muligt, og uden at det går ud over effektiviteten
- at Kommissionen med henblik på perioden 2007-2013 gør mest mulig brug af det arbejde, som revisionsorganerne i medlemsstaterne udfører, samtidig med at den overvåger dette arbejde, så det sikres, at det er af den fornødne standard
- at Kommissionen bruger de eksisterende korrektionsmekanismer som suspension af betalinger, finansielle korrektioner og inddrivelses effektivt.

Retten er bekendt med, at en imødekommelse af disse anbefalinger kan få betydelige ressourcemæssige konsekvenser.

LANDBRUG OG NATURRESSOURCER: STADIG EN VÆSENTLIG FEJLFØREKOMST¹

Midler til støtte af landbrugere, udvikling af landdistrikter og markedsinterventioner - 51 milliarder euro

Som led i Unionens fælles landbrugspolitik støtter EU landbrugere og intervenserer på landbrugsmarkeder. De fleste af udgifterne til den fælles landbrugspolitik finansieres over Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), men en stigende del af midlerne kommer fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og går til foranstaltninger, som også omfatter ordninger for miljøvenligt landbrug, infrastrukturer i landområder og udligningsbeløb til landbrugere i ugunstigt stillede områder.

Der ydes stadig produktionsstøtte til landbrugere, som dyrker bestemte fødevarer, f.eks. ris (såkaldte direkte koblede betalinger), men størsteparten af midlerne til landbrug og naturressourcer (56 %) anvendes nu til betalinger baseret på antal hektarer støtteberettiget jord i god landbrugs- og miljømæssig stand ("afkobling" af støtten fra produktionen). Den vigtigste ordning kaldes enkeltbetalingsordningen. For at kunne anmode om støtte skal landbrugeren have betalingsrettigheder (én pr. hektar). Disse rettigheder tildeles af medlemsstaterne på basis af forskellige modeller og registreres i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS). IFKS omfatter også databaser over landbrugsparceller og dyr, og ud fra disse kontrolleres det, om landbrugernes betalingsanmodninger er støtteberettigede.

Så godt som alle betalinger til landbrug og naturressourcer udbetales af nationale eller regionale betalingsorganer. Disse udfører også administrativ kontrol af alle betalingsanmodninger og en række stedlige kontroller af en stikprøve af anmodninger. Betalingsorganerne udarbejder årsregnskaber, som skal attesteres af et godkendelsesorgan, før de danner grundlag for Kommissionens godkendelse af udgifterne – i teknisk forstand regnskabsafslutningen. Under denne procedure, der både omfatter en årlig finansiel regnskabsafslutning og en mere omfattende efterprøvende regnskabsafslutning, som vedrører flere år, foretages der korrektioner baseret på konstaterede uregelmæssigheder i tidligere udbetalinger. Regnskabsafslutningen har til formål at fastlægge de beløb, der definitivt skal betales over EU-budgettet.

Konklusion: en væsentlig fejlføremkomst

Retten konkluderede, at der er en væsentlig fejlføremkomst med hensyn til lovlighed og formel rigtighed i de transaktioner taget under ét, som ligger til grund for de anmeldte udgifter under denne gruppe af politikområder. Rettens vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne er, at de er delvis effektive.

Der er størst tendens til fejl på området udvikling af landdistrikter, men der er også problemer på andre områder

Retten anslår, at den samlede fejlføremkomst vedrørende gruppen af politikområder landbrug og naturressourcer ikke er væsentligt forskellig fra den, som Retten konstaterede sidste år, men heri er der ikke taget hensyn til visse alvorlige fejl, som ikke kunne kvantificeres.

¹ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 5. I dette kapitel findes også bemærkningerne om EU's udgifter til miljø, fiskeri, maritime anliggender samt sundhed og forbrugerbeskyttelse.

Udvikling af landdistrikter – 20 % af de samlede udgifter – tegner sig for en uforholdsmæssig stor andel af den samlede fejlprocent. Retten konstaterede fejl i relation til landbrugere, som ikke overholdt kriterierne for støtteberettigelse under landbrugsmiljøordningerne. Der var også fejl vedrørende rentegodtgørelser (billigere lån, der skal fremme udvikling af landdistrikterne), som var opstået på grund af uhensigtsmæssige procedurer til sikring af, at betalingen af EU-tilskud til de endelige modtagere kunne efterprøves.

For så vidt angår EGFL's udgifter anslår Retten, at værdien af den konstaterede fejlforekomst ligger lige under 2%. Retten konstaterede her fejl som f.eks., at dataene om olivenolieproduktion ikke var pålidelige, hvilket førte til overbetalinger. I mange tilfælde skyldes fejl i enkeltbetalingsordningen generelt overanmeldelser fra landbrugere og/eller forkert beregnede betalingsrettigheder. For så vidt angår de direkte koblede betalinger konstaterede Retten også fejl, som skyldtes, at landbrugere havde anmeldt for mange udgifter eller ansat antallet af hektarer eller dyr for højt. I andre EGFL-ordninger, som ikke er omfattet af IFKS, konstaterede Retten fejl som f.eks., at medlemsstaterne ikke havde opkrævet renter af gæld, svagheder i kontrollerne vedrørende eksportrestitutioner, dvs. godtgørelser, som landbrugere får udbetalt til dækning af forskellen mellem priserne på EU's indre marked og priserne på verdensmarkedet, og mankoer af ris fra offentlige lagre.

IFKS – et effektivt system på visse betingelser

IFKS er fortsat effektivt med hensyn til at begrænse risikoen for uregelmæssige udgifter, når systemet anvendes korrekt, og hvis de data om betalingsrettigheder, der indføres, er nøjagtige og pålidelige. Den nylige indførelse i enkeltbetalingsordningen af støtteordninger som dem, der er knyttet til olivenolie, er en positiv udvikling, selv om det på kort sigt vil kunne medføre en højere fejlfrekvens. En forudsætning for, at der kan foretages korrekte betalinger i det første år og i alle efterfølgende år, er, at betalingsrettighederne beregnes og tildeles korrekt. Retten mener imidlertid, at systemerne til beregning af betalingsrettigheder kun var delvis effektive, og at de endnu ikke giver rimelig sikkerhed for, at de årlige betalinger under enkeltbetalingsordningen er korrekte.

For så vidt angår produktionsstøtte i form af direkte koblede betalinger konstaterede Retten en række systemsvagheder både i den administrative kontrol og i kontrollen på stedet af støtte til afgrøder mv., hvorimod IFKS var pålideligt med hensyn til støtte for dyr.

Retten konstaterede også svagheder i medlemsstaternes databaser (som er en del af IFKS), hvor alle landbrugsområder er registreret. Endvidere havde godkendelsesorganerne ikke valideret statistikkerne om betalingsorganernes kontrolresultater vedrørende lovlighed og formel rigtighed på støttemodtagerniveau, og Kommissionen har heller ikke undersøgt, om statistikkerne er pålidelige.

Retten konstaterede, at de udførte kontroller, der skulle sikre, at landbrugere overholdt de relevante bestemmelser med hensyn til udvikling af landdistrikterne, var mangelfulde. En af årsagerne hertil var, at de nationale definitioner af støtteberettigelse var upræcise, og at reglerne var komplekse, særlig reglerne om landbrugsmiljøforanstaltninger.

Med hensyn til samtlige landbrugsudgifter - såvel inden for som uden for IFKS - konstaterer Retten, at Kommissionens årlige beslutninger om finansiel regnskabsafslutning kun sikrer, at betalingsorganernes regnskaber er fuldstændige og nøjagtige. Betalingernes lovlighed og formelle rigtighed behandles kun i overensstemmelsesbeslutninger, som dækker flere år. Beslutningerne om finansiel regnskabsafslutning betyder derfor ikke, at de "afsluttede" udgifter ikke omfatter uregelmæssige betalinger. Under sin revision af overensstemmelsesbeslutningerne i 2007 konstaterede Retten, at der var udgifter, som ikke burde have været godkendt af Kommissionen, og at nogle af overensstemmelsesrevisionerne ikke var udført på så tidligt et tidspunkt, at det var muligt at inddrive det fulde beløb for de mulige uregelmæssigheder, der var konstateret.

For nogle betalingers vedkommende, f.eks. eksportrestitutioner og en del af udgifterne til udvikling af landdistrikter, skal medlemsstaterne udføre kontrol af forretningspapirer efter udbetalingen af støtten, og Kommissionen har her en overvågnings- og koordineringsfunktion. Denne kontrol udføres i højere grad rettidigt, men nogle af kontrollerne fra så langt tilbage som 2000/2001 var endnu ikke afsluttet og vil derfor måske ikke kunne udføres ordentligt.

Tekstboks 6 – Betalingsrettigheder under enkeltbetalingsordningen: eksempler på systemsvagheder i EGFL

Retten konstaterede, at en række af de kontrollerede betalingsrettigheder var beregnet forkert, enten fordi der ikke var taget hensyn til ændringer af parceller, eller fordi arealer, som ikke var støtteberettigede, ikke var trukket fra. Der var endvidere foretaget udbetalinger til landbrugere, som ikke havde betalingsrettigheder, og der blev konstateret forskellige eksempler på ukorrekt anvendelse af den nationale reserve, som kun må bruges til at tildele betalingsrettigheder til nye landbrugere og til landbrugere, som befinder sig i en særlig situation, eller som er berørt af omstrukturings- eller udviklingsprogrammer.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at de systemsvagheder, som resulterer i fejl, afhjælpes. Der er således behov for en yderligere og betydelig indsats for at sikre, at modtagerne opfylder deres forpligtelser på området udvikling af landdistrikter. For så vidt angår enkeltbetalingsordningen er de mest presserende spørgsmål, der skal behandles, følgende:

- identificeringen, registreringen og forvaltningen af betalingsrettigheder skal forbedres
- områder og modtagere, der ikke er støtteberettigede, skal elimineres fra databasen, og det skal sikres, at dataene om parceller er opdaterede
- de regler, der ligger til grund for foranstaltningerne, skal præciseres og forenkles.

BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE: PROBLEMER MED AT FOREBYGGE SVAGHEDER PÅ PROJEKTNIVEAU¹

Midler til udvikling, samarbejde og humanitær bistand samt udvidelse – 6 milliarder euro

Udgifterne til eksterne forbindelser og udvikling, som tegner sig for ca. to tredjedele af udgifterne under denne gruppe, omfatter bistand til og samarbejde med andre lande generelt samt specifikke programmer som f.eks. fødevarerikkerhed og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder. Resten af udgifterne går til udvidelse (27 %), dvs. overgangsbistand og bistand til institutionsopbygning samt til humanitær bistand. Hovedparten af udgifterne forvaltes af et af følgende tre generaldirektorater i Kommissionen: GD for Humanitær Bistand (ECHO), EuropeAid (projekter vedrørende eksterne forbindelser og udvikling) og GD for Udvidelse. Ud over de udgifter, denne sektion omhandler, afholdes der også betydelige udgifter over De Europæiske Udviklingsfonde (jf. sektionen Revisionserklæring 2007 - EUF).

En stor del af udgifterne forvaltes af Kommissionens delegationer i de lande, hvor EU finansierer projekter. Projekterne gennemføres af organisationer, der kan være internationale organisationer, lokale såvel som internationale ngo'er og statslige institutioner. Hvis en række betingelser er opfyldt, ydes en del af udviklingsbistanden som budgetstøtte, hvor midlerne indgår i partnerlandets budget.

Konklusion: en væsentlig fejlføremkomst

Retten konkluderer, at der er en væsentlig fejlføremkomst med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed i de transaktioner, der ligger til grund for udgifterne i gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse. Dens vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne er, at de kun delvist er effektive.

Støtteberettigelsesfejl og fejl med hensyn til manglende dokumentation

Retten konstaterede støtteberettigelsesfejl, som at procedurerne for indførelse af kontrakter ikke var blevet anvendt, som de skulle, og at der var medtaget udgifter, der var påløbet uden for den specificerede projektgennemførelsesperiode, eller som ikke hørte til de definerede omkostningskategorier. I andre tilfælde var betalingerne ikke underbygget med den nødvendige dokumentation (f.eks. fakturaer, kvitteringer og bankudtog).

¹ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 8.

Delegationerne kan stadig ikke forebygge svagheder på projektniveau

Kommissionens system til kontrol af dens egne betalinger og kontrakter var generelt effektivt. Men i Bulgarien var de nationale systemer dog behæftet med betydelige svagheder. Kommissionen har udviklet specifikke retningslinjer for budgetstøtte, efter hvilke betalingerne er betinget af, at der gøres tilfredsstillende fremskridt. De resultatindikatorer, der blev brugt, var imidlertid ikke tidsbundne, klare, utvetydige og realistiske i alle de undersøgte tilfælde.

Fejl i gennemførelsesorganisationerne skyldes ofte svagheder i deres finansielle procedurer. De største svagheder vedrører regnskabssystemerne og dokumentationsprocedurerne.

Retten konstaterede, at EuropeAid's system for projektrevision var blevet bedre, men at revisionernes kvalitet stadig ikke altid er tilfredsstillende. Procedurene skal udvikles yderligere, så de supplerende revisioner af projekter, som udvælges på grundlag af en risikoanalyse, kan udnyttes fuldt ud. For så vidt angår de udgifter, der kanaliseres via FN-organisationer, kunne Retten ikke vurdere den samlede nytte af Kommissionens kontrolbesøg, eftersom kun fire besøg var mundet ud i en endelig rapport, da Rettens revision fandt sted. Retten konstaterede, at opfølgningen på afslutningsrevisioner på politikområdet udvidelse var noget forsinket. For GD ECHO's vedkommende var hovedparten af revisionerne vedrørende udgifter, der kanaliseres via ngo'er, udelukkende foretaget i ngo'ernes hovedsæde, hvor det ikke er muligt at kontrollere alle aspekter.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at:

- EuropeAid overvåger projekternes regnskabspersonale mere aktivt og uddanner og støtter det bedre samt forbedrer planlægningen, gennemførelsen og udnyttelsen af revisionerne. Desuden bør GD ECHO forbedre sine revisioner og bl.a. sikre en bedre dækning af gennemførelsesorganisationerne
- Kommissionen forbedrer sin forvaltning af budgetstøtteprogrammer for så vidt angår resultatindikatorer, dokumenterer disse indikatorer bedre og sikrer en klarere sammenkædning mellem finansieringen og resultaterne
- der straks træffes yderligere foranstaltninger til at rette op på svaghederne i forvaltningen af EU-midler i Bulgarien.

FORSKNING, ENERGI & TRANSPORT: BEHOV FOR FORENKLING¹

Midler til at øge konkurrencedygtigheden gennem forskning og teknologi - 4,5 milliarder euro

Forskning, Energi og Transport dækker en lang række aktiviteter, der har til formål at øge konkurrencedygtigheden og væksten. Størsteparten af udgifterne går til forskning og teknologisk udvikling.

Forskning finansieres gennem flerårige rammeprogrammer, der har mange forskellige støtteordninger for de forskellige projektyper. Forskningsprojekter gennemføres af institutter og universiteter, men det kan også være fysiske personer, selskaber eller offentlige myndigheder. De involverer normalt adskillige forskningspartnere fra flere EU-medlemsstater og associerede lande. Hver enkelt forskningspartner undertegner en tilkuds aftale med Kommissionen, men en partner udnævnes til koordinator, som tager sig af de finansielle og administrative aspekter og varetager kontakten til Kommissionen. EU-støtten til de enkelte projekter varierer fra nogle få hundrede euro og op til et tocifret millionbeløb i euro. Udgifterne til de transeuropæiske netværk (TEN) energi- og transportprogrammet går til store energi- og transportprojekter med et gennemsnitligt tilskud på over 2 millioner euro. Modtagerne er normalt myndighederne i medlemsstaterne.

Konklusion: en væsentlig fejlfrekvens

Retten konkluderer, at fejlfrekvensen med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed er væsentlig for så vidt angår betalingerne afholdt i 2007 under gruppen af politikområderne "Forskning" og "Energi og Transport". Rettens vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen "Forskning" og "Energi og Transport" er, at de er delvist effektive.

Fejl, som fortrinsvis skyldes, at personaleomkostninger og indirekte omkostninger er anmeldt for højt

De fleste fejl opstår, fordi Kommissionen godtgør støtteberettigede omkostninger, som modtagerne har angivet for højt i deres omkostningsanmeldelser. Fejlene vedrører navnlig indirekte omkostninger (generalomkostninger), der er angivet for højt, og personaleomkostninger, for eksempel den tid, en forsker har brugt på et støttet projekt. En af årsagerne til dette er det komplekse retsgrundlag med mange støtteberettigelseskriterier, herunder krav om, at modtagerne beviser, at omkostningerne er reelle, støtteberettigede omkostninger, der er nødvendige for gennemførelsen af projektet.

Rettens stikprøve af betalinger omfattede adskillige store modtagere, der alle deltog i en lang række EU-projekter. Finansieringsreglerne gør det muligt for disse modtagere at anvende samme beregningsmetode med gennemsnitsomkostninger på alle deres omkostningsanmeldelser. Fejl i de reviderede betalinger til sådanne modtagere – f.eks. overanmeldelse af støtteberettigede omkostninger på omkring 10 % - kan dermed være systematiske. Det betyder, at der også er risiko for uregelmæssige godtgørelser i forbindelse med disse modtageres andre projekter – i alt et væsentligt beløb i potentielt uregelmæssige udgifter.

¹ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 7.

Revisionspåtegning har ikke løst problemerne, og der anvendes ikke sanktioner

Modtagernes omkostningsanmeldelser påtegnes af en uafhængig revisor, inden de forelægges for Kommissionen. Men i halvdelen af de tilfælde, Retten reviderede, var der afgivet en erklæring uden forbehold, hvorimod Retten fandt alvorlige fejl i omkostningsanmeldelsen. Der er også visse svagheder ved den skrivebordskontrol, Kommissionen foretager af disse omkostningsanmeldelser inden godtgørelsen.

Selv om dækningen af de finansielle revisioner, Kommissionen gennemfører, er blevet større, bør der endvidere stadig gøres en indsats for at forbedre dem, f.eks. ved at inddrive udestående beløb, der skyldes overanmeldelser, uden alt for store forsinkelser. Retten konstaterer også, at Kommissionen ikke har benyttet sig af muligheden for at iværksætte finansielle sanktioner i forbindelse med det vigtigste igangværende forskningsprogram (sjette rammeprogram), selv om det nærmer sig sin afslutning.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at:

- reglerne for modtagernes beregning og anmeldelse af omkostninger forenkles og gøres klarere, om muligt ved at der anvendes et resultatorienteret frem for et inputbaseret finansieringssystem
- der træffes en række foranstaltninger inden for de nuværende rammer med godtgørelse af udgifter baseret på modtagernes anmeldelse af omkostninger, f.eks. at Kommissionen anvender sine sanktionsinstrumenter og fortsætter sin indsats for at forbedre revisionspåtegningsprocessen.

ET VÆSENTLIGT FEJLNIVEAU I UDGIFTERNE UNDER UDDANNELSE OG MEDBORGERSKAB¹

Midler til uddannelse og medborgerskab samt kommunikation - 1,5 milliarder euro

Kommissionen forvalter hovedparten af udgifterne under uddannelse og medborgerskab ved indirekte central forvaltning eller ved delt forvaltning. EU-støtten på disse områder er kendetegnet ved, at der er mange ordninger for finansiering af forskellige tematiske områder og projekttyper, f.eks. tilskud til foranstaltninger til fremme af medborgerskab eller af mobilitet i uddannelses- og erhvervsuddannelsessektorerne. Projekterne gennemføres ikke kun af uddannelsesinstitutioner, men også af private firmaer og offentlige forvaltninger. Endelige modtagere er fysiske personer, for det meste EU-borgere.

Konklusion: et væsentligt fejlniveau

Retten konkluderer, at de betalinger, der ligger til grund for gruppen uddannelse og medborgerskab er behæftet med et væsentligt fejlniveau med hensyn til lovlighed og formel rigtighed. Den vurderer, at overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen som helhed kun er delvis effektive.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at:

- Kommissionen effektiviserer sin foreløbige vurdering af de systemer, medlemsstaterne har oprettet med henblik på programmet for livslang læring og Den Europæiske Flygtningefond
- at kvaliteten af de forudgående kontroller af udgifterne under kommunikation højnes.

¹ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 9.

INDTÆGTER OG TO UDGIFTSOMRÅDER UDEN VÆSENTLIGE FEJL

Administrationsudgifter og andre udgifter - 8 milliarder euro¹

Administrationsudgifter omfatter lønninger, godtgørelser og pensioner samt leje, køb og diverse udgifter i Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse samt Revisionsretten selv.

Retten konkluderer, at transaktionerne på dette område ikke er behæftet med væsentlige fejl, og at overvågnings- og kontrolsystemerne er i overensstemmelse med kravene i finansforordningen. Retten anbefaler dog, at institutionerne begynder at fortolke og implementere bestemmelserne vedrørende visse aspekter i tilknytning til fastsættelsen af EU-ansattes lønninger på samme måde for at sikre, at de ansatte behandles ens.

Økonomiske og finansielle anliggender - 0,5 milliarder euro²

Dette område dækker i alt næsten 40 investerings- og bistandsprogrammer af forskellig størrelse og art inden for erhvervs politik og økonomiske og finansielle anliggender, f.eks. sikkerheds- og rumforskning og Garantifonden for Aktioner i Forhold til Tredjelande. En del af udgifterne vedrører de samme rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling, som er omhandlet i kapitlet "Forskning, Energi & Transport".

Retten konkluderer, at gruppen af politikområder inden for økonomiske og finansielle anliggender ikke er behæftet med væsentlige fejl, men henleder dog opmærksomheden på visse fejl. Overvågnings- og kontrolsystemerne vurderes som effektive, selv om Retten peger på visse svagheder. Retten anbefaler, at Kommissionen for så vidt angår betalinger til forskningskontrakter træffer de nødvendige foranstaltninger for bl.a. at implementere forenklede finansielle regler for støtteberettigede omkostninger.

Indtægter - mest direkte bidrag fra medlemsstaterne³

De nationale myndigheder – navnlig toldmyndighederne – opkræver de traditionelle egne indtægter i medlemsstaterne på Unionens vegne, og registrerer dem i deres nationale regnskabsystem ("A-regnskabet") og overdrager derefter midlerne til Fællesskaberne. Hvis der ikke er blevet betalt told eller afgifter, og der ikke er stillet nogen sikkerhed, eller hvis der er stillet sikkerhed, men beløbene er blevet anfægtet, kan medlemsstaterne udsætte overdragelsen af midlerne ved at opføre dem på en særskilt konto ("B-regnskabet"). Endvidere giver suspensionsproceduren toldoplæg mulighed for opbevaring af ikke-fællesskabsvarer, uden at disse pålægges importafgifter eller handelspolitiske foranstaltninger, mens de er oplagret på lagre eller under et lagersystem, der er godkendt som et toldoplæg.

¹ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 11.

² De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 10.

³ De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 4.

Moms- og BNI-indtægter kommer fra direkte bidrag fra medlemsstaterne. I begge tilfælde er Kommissionen nødt til at anvende medlemsstaternes opgørelser som grundlag for de skyldige indtægter. Opgørelserne er dog åbne for korrektioner i fire år. Hvis Kommissionen – eller medlemsstaterne – finder elementer, som der er tvivl om i opgørelserne, kan den tage forbehold, og derved gøre det muligt at foretage korrektioner i længere tid.

Retten konkluderer (jf. begrænsningerne af revisionens omfang), at transaktionerne på området indtægter ikke er behæftet med væsentlige fejl. De dermed forbundne overvågnings- og kontrolsystemer vurderes som effektive, selv om Retten henleder opmærksomheden på visse svagheder. Retten anbefaler, at medlemsstaterne styrker de underliggende kontroller af toldoplagsproceduren, og at Kommissionen fortsætter sin indsats for at sikre, at B-regnskabet anvendes korrekt. Den bør også undersøge nærmere, hvilke foranstaltninger den kan træffe til at lægge pres på de medlemsstater, hvor der er forbehold vedrørende momsindtægter, der blev truffet for meget lang tid siden, og forbedre sin kontrol ved sine besøg på stedet med henblik på kontrol af oversigterne, således at den kan få et bedre overblik over medlemsstaternes BNI-datas sammenlignelighed, pålidelighed og fuldstændighed.

Begrænsningerne af revisionens omfang I denne sammenhæng dækker revisionen af indtægter medlemsstaternes angivelser og betalinger af traditionelle egne indtægter, Kommissionens beregning af medlemsstaternes bidrag på grundlag af de moms- og BNI-data, den har modtaget fra medlemsstaterne, og andre former for indtægter. For så vidt angår traditionelle egne indtægter kan revisionen ikke omfatte indførsler, der er sluppet uden om toldkontrollen. Hvad angår moms- og BNI-indtægterne reviderer Retten ikke direkte de data, som de makroøkonomiske aggregater og statistikker bygger på.

VEJEN FREM: FORBEDRET OVERVÅGNING OG KONTROL

HØJ IBOENDE RISIKO OG SVAGHEDER I SYSTEMERNES UDFORMNING OG FUNKTION

Millioner af omkostningsanmeldelser bygger på modtagernes egne opgivelser

I årenes løb har Rettens revision vist, at for så vidt angår EU-midler under delt forvaltning er mange af udgifterne behæftet med uregelmæssigheder. Store fejlforekomster på områder som samhörighed kan delvis forklares med, at EU-midlerne udbetales til millioner af støttemodtagere i hele Unionen på grundlag af deres egne opgivelser. Den største risiko - og hovedparten af de konstaterede fejl - findes på dette niveau.

Komplekse regler og forordninger

Fejl opstår generelt, fordi de endelige støttemodtagere anmelder for store omkostninger, uden at det bliver opdaget på det nationale eller europæiske forvaltningsniveau, hvor de anmeldte omkostninger godtgøres. Det kan være forsægtigt, når endelige støttemodtagere anmelder udgifter, som de ikke har afholdt, som ikke er støtteberettigede, eller som er beregnet forkert. Men mange fejl opstår, fordi støttemodtagerne misforstår de komplekse regler og forordninger, der gælder for EU-midlerne, eller anvender reglerne forkert. Komplexiteten kan også føre til, at de, der skal udbetale midlerne, begår fejl.

Med hensyn til 2007 viser Rettens revision af gruppen landbrug og naturressourcer, gruppen samhörighed, gruppen forskning, energi og transport og gruppen uddannelse og medborgerskab, at en sådan kompleksitet har stor betydning for betalingerne lovlighed og formelle rigtighed.

De fleste fejl kan kun påvises ved kontrol på stedet¹

Der er flere lag af overvågning og kontrol i forbindelse med EU-midlerne (jf. sektionen Hvordan forvaltes budgettet?). Eftersom de fleste fejl forekommer hos de endelige støttemodtagere, kan de imidlertid ofte kun påvises med sikkerhed ved kontroller på det primære niveau - kontroller på stedet. Kontroller på stedet dækker ofte kun en lille del af anmeldelserne, først og fremmest fordi kontrol på stedet er omkostningskrævende. Retten har konstateret, at der i kontrollerne vedrørende landbrug og samhørighedspolitikkerne er svagheder, som svarer til svagheder i medlemsstaternes forvaltning. Der blev også fundet tilfælde, hvor de primære kontroller var af dårlig kvalitet i forbindelse med direkte forvaltning, herunder tilfælde, hvor Kommissionens kontrol af godtgørelser til modtagere af forskningsstøtte ikke fungerede tilfredsstillende, og tilfælde, hvor den revision af omkostningsanmeldelser, der udføres af uafhængige revisorer, var af dårlig kvalitet.

Man kan ikke direkte kompensere for dårligt udførte kontroller på det primære niveau med kontroller på det sekundære niveau. De sekundære kontrollers effektivitet skal derfor mere bedømmes på, om de fremmer tilstrækkelige kontrolordninger på det primære niveau, end på, om de er i stand til at påvise og korrigere konkrete fejl. Under sit revisionsarbejde vedrørende regnskabsåret 2007 konstaterede Retten igen, at hverken medlemsstaternes sekundære kontroller eller Kommissionens overvågning er så effektive, som de burde være. For eksempel fandt Retten svagheder i forbindelse med Kommissionens efterprøvende regnskabsafslutning på landbrugsområdet (hvor der foretages korrektioner på grundlag af de tidligere udgifters lovlighed og formelle rigtighed) samt i forbindelse med revisionerne af samhørighedsudgifter og de efterfølgende finansielle revisioner vedrørende gruppen forskning, energi og transport.

Kommissionens overvågning kan ikke kompensere for svage primære og sekundære kontroller. Overvågningen skal sikre, at der findes tilstrækkelige ordninger for primær og sekundær kontrol, og at de fungerer effektivt. Svagheder på de lavere niveauer skal påvises (f.eks. i årlige aktivitetsrapporter), og der skal træffes foranstaltninger til at afhjælpe dem.

Inddrivelsesmekanismen er ikke tilstrækkelige, og de har andre formål end at afskrække²

På mange budgetområder findes der mekanismer, som gør det muligt at inddrive forkerte betalinger fra støttemodtagerne eller at "udelukke" udgifter fra finansiering over EU-budgettet, når det er medlemsstaterne, der har forvaltet udgiftsordningerne forkert. Kommissionen har somme tider fremført, at disse korrigerende tiltag over tid retter op på eller kompenserer for de fejl i betalingerne, som Retten påviser.

Rettens revision har vist, at der i høj grad mangler oplysninger om disse korrigerende foranstaltningers effekt. Kommissionen har endnu ikke fyldestgørende og/eller fuldstændig pålidelige oplysninger om konsekvenserne for modtagerne af EU-midler, EU-budgettet og de nationale budgetter. Oplysningerne om de korrektionsmekanismer, der anvendes på medlemsstatsniveau, er ufuldstændige og upålidelige. Hvad angår landbrug tvivler Retten på, at de indsendte oplysninger er pålidelige. Fordi der mangler dokumentation for de korrigerende foranstaltningers effekt, konkluderer Retten, at de endnu ikke kan anses for effektivt at mindske forekomsten af fejl med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed. Desuden sker der ofte det, når udgifter udelukkes fra finansiering over EU-budgettet, at byrden bare lægges over på de nationale skatteydere.

¹ En mere detaljeret redegørelse for de forskellige niveauer af overvågnings- og kontrolsystemer, de svagheder, som Retten konstaterer i dem, og disse svagheders indvirkning på fejlforekomsten findes i beretningens kapitel 1.

² Revisionsresultater vedrørende flerårighed og inddrivelse af midler findes hovedsagelig i beretningens kapitel 3 (om budgetforvaltning), men også i kapitel 2 (i relation til Kommissionens handlingsplan for forbedring af den interne kontrol) og i kapitlerne om de forskellige udgiftsområder.

DER BLIVER TRUFFET FORANSTALTNINGER¹

Kommissionen har gjort en betydelig indsats siden 2000

Kommissionen har gjort sig store bestræbelser for at afhjælpe de eksisterende svagheder i overvågningen og kontrollen. Siden 2000 har Kommissionen arbejdet på et reformprogram, som skal forbedre forvaltningen af EU-budgettet, primært med fokus på Kommissionens eget ansvar. Retten følger denne proces og har i sine seneste årsberetninger også haft et særligt kapitel om de fremskridt, der gøres. I begyndelsen af 2006 lancerede Kommissionen en handlingsplan, som yderligere skulle forbedre Unionens overvågnings- og kontrolsystemer.

Positive udviklinger i 2007

Retten har konstateret, at Kommissionen i 2007 gjorde fremskridt med hensyn til overvågnings- og kontrolsystemerne, især vedrørende rapportering.

For 2007 skulle medlemsstaterne for første gang fremlægge en årlig oversigt over de foreliggende revisioner og erklæringer. Kommissionen overvågede i tilstrækkelig grad processen, men bl.a. fordi de årlige oversigter var udformet meget forskelligt, giver de endnu ikke en pålidelig vurdering af, hvordan kontrolsystemerne fungerer, og hvor effektive de er.

For så vidt angår rapporterne fra Kommissionens generaldirektorater, stemmer de fleste årlige aktivitetsrapporter og erklæringer - herunder de, der vedrører samhørighed og landbrug - nu mere overens med Rettens egne vurderinger. Den finansielle effekt af forbeholdene er større end tidligere. Omfanget og rækkevidden af nogle forbehold forekommer dog stadig at afspejle en undervurdering af problemerne. Kun med hensyn til administrationsudgifterne og de økonomiske og finansielle anliggender vurderer Retten, at de årlige aktivitetsrapporter giver klart og utvetydigt bevis for dens DAS-konklusioner.

I sin sammenfatning erkender Kommissionen, at der er brug for en ekstra indsats til at afhjælpe en række svagheder i de interne kontrolsystemer - ikke kun de svagheder, der fremhæves af generaldirektørerne, men også andre, der vedrører budgetområder, hvor Revisionsretten ikke fandt gennemførelsen tilfredsstillende.

Forbedret overvågning og rapportering på kommissionsniveau har endnu ikke haft en dokumenteret effekt på fejlførekosten

Kommissionen og Retten vurderer ikke Kommissionens fremskridt ens, og det skyldes først og fremmest, at Retten fokuserer mere på foranstaltningernes effektivitet end på det forhold, at de bliver truffet. Selv om Kommissionen har kunnet dokumentere, at implementeringsgraden siden 2004 konsekvent har været høj med hensyn til de interne kontrolstandarder, mener Retten - i modsætning til Kommissionen - ikke, at målet er nået, da en række overvågnings- og kontrolsystemers effektivitet endnu ikke kan dokumenteres.

Hvad angår Kommissionens handlingsplan fra 2006 er Retten ikke helt enig i den vurdering af dens virkning, som Kommissionen offentliggjorde i begyndelsen af 2008. Ved udgangen af 2007 havde Kommissionen gennemført to tredjedele af handlingsplanens underaktioner. Men Retten anfører, at det endnu er for tidligt at vurdere dens virkning.

¹ Denne sektion beskriver, hvilke fremskridt Kommissionen gjorde i 2007 med hensyn til at forbedre effektiviteten af overvågnings- og kontrolsystemerne i sine generaldirektorater. De fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 2. Flere oplysninger om Rettens holdning til årlige oversigter findes i udtalelse nr. 6/2007.

ANBEFALINGER¹

En politisk beslutning om et tolerabelt risikoniveau

Forbedret overvågning og rapportering på højt niveau har stor betydning, men som nævnt i det foregående kan disse tiltag ikke kompensere for utilstrækkelige kontroller på lavere niveauer. De fordele, der kan opnås ved at øge antallet af kontroller på stedet, skal imidlertid afvejes mod omkostningerne. Det kræver, at alle deltagerne i budgetprocessen erkender følgende:

- Ikke alle endelige støttemodtagere kan kontrolleres på stedet, og der vil derfor altid være en vis restrisiko. Det væsentlige er, at denne risiko fastsættes til et passende (tolerabelt) niveau
- Omkostningerne forbundet med kontrollen er et vigtigt spørgsmål, både for EU-budgettet og for medlemsstaterne eller modtagerstaterne. Det samme er de administrationsomkostninger, som EU-støttens endelige modtagere skal bære
- Balancen mellem omkostningerne og restrisikoen på de enkelte udgiftsområder har så stor betydning, at den bør godkendes på det politiske niveau (dvs. af budget-decharge-myndigheden) på vegne af Unionens borgere
- Hvis en ordning ikke kan gennemføres på tilfredsstillende vis inden for et acceptabelt omkostningsniveau og en tolerabel risiko, bør den tages op til fornyet overvejelse.

Strømlinede ordninger for intern kontrol

Etableringen af en struktur for intern kontrol baseret på disse principper vil gøre det muligt at give en definition af kontrolsystemerne, som beskriver, hvad de skal opnå (outputmål), og omfatter aftalte kriterier, som deres effektivitet skal bedømmes på, og som kan anvendes som udgangspunkt for en revision. Retten opfordrer Kommissionen til at færdiggøre sin analyse af kontrolomkostningerne og de iboende risici på de forskellige udgiftsområder. En realistisk, gennemsigtig, rationel og omkostningseffektiv tilgang til risikostyring ville efter Rettens mening være til gavn for både skatteborgerne og støttemodtagerne.

Bedre overvågning og rapportering

Retten anbefaler, at Kommissionen fortsat arbejder på at forbedre sin overvågning og rapportering. Kommissionen bør sikre, at de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer giver en sammenhængende vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne, som er i overensstemmelse med forbeholdene. Den bør også samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre oplysningerne i de årlige oversigter og dokumentere, hvordan disse oplysninger bruges til at opnå øget sikkerhed eller merværdi i de årlige aktivitetsrapporter. Desuden bør den gennemføre en passende opfølgning af de relevante aktioner i handlingsplanen, herunder aktionen vedrørende inddrivelsessystemer. Retten giver også en række andre anbefalinger, ikke mindst om forbedring af oplysningerne om de flerårige korrektioner og deres effekt.

¹ En mere detaljeret redegørelse for Rettens anbefalinger findes hovedsagelig i beretningens kapitel 1. Anbefalinger om overvågning og rapportering findes primært i kapitel 2, undtagen anbefalinger om flerårige korrektioner, som behandles i et særskilt afsnit i kapitel 3. Flere af anbefalingerne ovenfor blev oprindeligt givet - mere udførligt - i Rettens udtalelse om indførelse af "én enkelt revisionsmodel" (udtalelse nr. 2/2004).

Forenklede regler og forordninger

Retten opfordrer endvidere til forenkling. Veludformede regler og bestemmelser, som er utvetydige og enkle at anvende, mindsker risikoen for fejl, gør de nødvendige kontroller mere strømlinede og reducerer dermed deres omkostninger. På områder såsom udvikling af landdistrikter og forskning har Retten konsekvent rådet de politiske myndigheder til at overveje at forenkle lovgivningen.

REVISIONSERKLÆRING 2007 - EUF¹

3 milliarder euro til udviklingsbistand uden for EU's almindelige budget

Retsgrundlaget for De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) er de internationale konventioner og aftaler, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået med en række stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), samt Rådets afgørelser om associering af oversøiske lande og territorier (OLT). Kommissionen forvalter hovedparten af udgifterne sammen med AVS-landene, dels via EuropeAid (jf. gruppen af politikområder bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse), dels via delegationerne i modtagerlandene. EUF's investeringsfacilitet forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og er ikke omfattet af Rettens revisionsmandat.

I 2007 tegnede sektoren for social infrastruktur inklusive uddannelse, sundhed, vand og basal kloakering sig for ca. en tredjedel af udgifterne. Transport-, kommunikations- og energisektoren tegnede sig for en lignende andel. Råvare- og fødevarerhjælp samt generel programbistand tegnede sig også for en væsentlig del af udgifterne, for det meste i form af budgetstøtteprogrammer. Betingelserne for at yde budgetstøtte er opstillet i den såkaldte Cotonouaftale, hvori det er fastsat, at der ydes budgetstøtte, såfremt forvaltningen af de offentlige udgifter er tilstrækkelig gennemsigtig, ansvarlig og effektiv. Ca. en tiendedel af alle bistandsbetalingerne i 2007 blev gennemført i tæt samarbejde med FN-organisationer og Verdensbanken.

¹ Disse midler er ikke en del af Unionens budget, og Retten afgiver derfor en særskilt revisionserklæring (DAS) om dem. For fuldstændige og detaljerede revisionsresultater samt revisionserklæringens nøjagtige ordlyd henvises læseren til årsberetningen om De Europæiske Udviklingsfonde.

Erklæring uden forbehold om regnskabernes rigtighed, men en række svagheder

Retten konkluderer, at EUF's årsregnskab for 2007 i alt væsentligt giver et retvisende billede af EUF's finansielle stilling. Uden at det ændrer ved erklæringen, gør Retten opmærksom på en række svagheder. Garantibeløbet er ansat ca. 4 % for højt. Hovedparten af passiverne (83 %) er baseret på statistiske skøn, hvis validitet ikke er dokumenteret, hvad der kan medføre, at de påløbne udgifter ansættes for lavt.

Erklæring med forbehold om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

Retten konkluderer, at EUF's transaktioner, bortset fra dem, der ligger til grund for betalingerne, er uden væsentlige fejl. Den vurderer, at EUF's overvågnings- og kontrolsystemer er delvis effektive.

Retten konkluderer, at de transaktioner, der ligger til grund for EUF's indtægter og forpligtelser, er uden væsentlige fejl, når der ses bort fra effekten af en række fejl i projektforsiklinger og af en række ufuldstændige eller uklare bestemmelser i finansieringsaftalerne om budgetstøtte. Retten gør også opmærksom på den store risiko (fiduciary risk), som er forbundet med budgetstøtteprogrammer, der iværksættes i lande, der ikke allerede opfylder minimumsstandarderne for en troværdig forvaltning af de offentlige finanser.

Anbefalinger

Retten giver en række anbefalinger til forbedring af udformningen og/eller implementeringen af EuropeAids kontrolsystemer, herunder videreudvikling af kontrolstrategien, forbedring af behandlingen af oplysninger om revisioner og forbedring af støtten til gennemførelsesorganisationernes forvaltning. Der bør også gennemføres en undersøgelse af, om EuropeAids centrale tjenestegrene og delegationerne har de fornødne menneskelige ressourcer med de kvalifikationer, der skal til for at sikre kontrollernes kvalitet. For så vidt angår budgetstøtte, anbefaler Retten, at overensstemmelsen med Cotonouaftalen benchmarkes mod basale krav, der skal være opfyldt, før der ydes budgetstøtte, f.eks., at der i rette tid foreligger offentliggjorte og reviderede regnskaber. Herudover giver Retten en række anbefalinger med hensyn til resultatindikatorer, velstrukturerede konklusioner, klare og fuldstændige vurderinger og finansieringsaftaler af høj kvalitet.

RETTENS GRUPPER AF POLITIKOMRÅDER

GRUPPER AF POLITIKOMRÅDER
LISTE OVER TILSVARENDE SEKTIONER (BS)
OG AFSNIT (BA) I BUDGETTET FOR 2007

DEN FINANSIELLE RAMME FOR 2007-2013
DER SVARER NÆRMEST TIL GRUPPEN

LANDBRUG OG NATURRESSOURCER	2 Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer
BA 05 - Landbrug og udvikling af landdistrikter	
BA 07 - Miljø	
BA 11 - Fiskeri og maritime anliggender	
BA 17 - Sundhed og forbrugerbeskyttelse	
SAMHØRIGHED	1 Bæredygtig vækst
BA 04 - Bæredygtig vækst, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold	
BA 13 - Regionalpolitik	
Desuden en del af politikområde BA05 og BA11	
FORSKNING, ENERGI OG TRANSPORT	1 Bæredygtig vækst
BA 08 - Forskning	
BA 06 - Energi og transport	
BA 09 - Informationssamfundet og Medier	
BA 10 - Direkte Forskning	
BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE	4 EU som global partner
BA 19 - Eksterne forbindelser	
BA 21 - Udvikling og forbindelser med AVS lande	
BA 22 - Udvidelse	
BA 23 - Humanitær bistand	
UDDANNELSE OG MEDBORGERSKAB	3 EU borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed
BA 15 - Uddannelse og kultur	
BA 16 - Kommunikation	
BA 18 - Frihed, sikkerhed og retfærdighed	
ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER	1 Bæredygtig vækst 3 EU borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed
BA 01 - Økonomiske og Finansielle Anliggender	
BA 02 - Erhvervs politik	
BA 03 - Konkurrence	
BA 12 - Det Indre Marked	
BA 20 - Handel	
ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER	5 Administration 6 Kompensation
BSI - Parlamentet	BSVI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
BSII - Rådet	BSVII - Regionsudvalget
BSIII - Kommissionen	BSVIII - Den Europæiske Ombudsmand
BSIV - Domstolen	BSIX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
BSV - Revisionsretten	

Politikområde 14 (Beskatning og toldunion) omhandles under gruppen "Indtægter".

For yderligere oplysninger om det nøjagtige indhold af Administrationsudgifter og andre udgifter henvises til beretningens kapitel 11.

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET ER EU'S UAFHÆNGIGE EKSTERNE REVISIONSINSTITU- TION

Hvert år afgiver Retten i sin årsberetning en erklæring revisionserklæringen om regnskabernes rigtighed og lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EU budgettet. Denne meddelelse er ment som et supplement til årsberetningen med en forklaring på de væsentligste konklusioner, supplerende baggrundoplysninger og forklarende oplysninger. For yderligere oplysninger henvises læserne til årsberetningens fulde ordlyd - samt til institutionernes svar.

FOR FLERE OPLYSNINGER KONTAKT
Den Europæiske Revisionsret
12, Rue Alcide De Gasperi
L-1615 Luxembourg
e-mail: euraud@eca.europa.eu
www.eca.europa.eu